

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2023/857

af 19. april 2023

om ændring af forordning (EU) 2018/842 om bindende årlige reduktioner af drivhusgasemissioner for medlemsstaterne fra 2021 til 2030 som bidrag til klimaindsatsen med henblik på opfyldelse af forpligtelserne i Parisaftalen og af forordning (EU) 2018/1999

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 192, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Parisaftalen ⁽⁴⁾, der blev vedtaget den 12. december 2015 inden for rammerne af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC) (»Parisaftalen«), trådte i kraft den 4. november 2016. Parterne i Parisaftalen er blevet enige om at holde stigningen i den gennemsnitlige globale temperatur et godt stykke under 2 °C over de førindustrielle niveauer og om at fortsætte indsatsen for at begrænse temperaturstigningen til 1,5 °C over de førindustrielle niveauer. Denne forpligtelse er blevet styrket med vedtagelsen inden for rammerne af UNFCCC af Glasgowklimaafspraken den 13. november 2021, hvor UNFCCC-partskonferencen, der tjener som møde for parterne i Parisaftalen, anerkender, at virkningerne af klimaændringerne vil være langt mindre ved en temperaturstigning på 1,5 °C sammenlignet med en på 2 °C, og er fast besluttet på at fortsætte bestræbelserne på at begrænse temperaturstigningen til 1,5 °C.
- (2) Der er et stadig mere presserende behov for handling for at reducere drivhusgasemissionerne, som Det Mellemstatslige Panel om Klimaændringer (IPCC) anfører i sine rapporter af 7. august 2021 med titlen »Climate Change 2021: The Physical Science Basis« (Klimaændringer 2021: det fysiske videnskabsgrundlag), af 28. februar 2022 med titlen »Climate Change 2022: Impact, Adaptation and Vulnerability« (Klimaændringer 2022: indvirkning, tilpasning og sårbarhed) og af 4. april 2022 med titlen »Climate Change 2022: Mitigation of Climate Change« (Klimaændringer 2022: modvirkning af klimaændringer). Unionen bør derfor tage hånd om dette presserende behov ved at intensivere sin indsats.

⁽¹⁾ EUT C 152 af 6.4.2022, s. 189.

⁽²⁾ EUT C 301 af 5.8.2022, s. 221.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 14.3.2023 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 28.3.2023.

⁽⁴⁾ EUT L 282 af 19.10.2016, s. 4.

- (3) Unionen har indført en lovgivningsmæssig ramme med henblik på at nå 2030-målet for reduktion af drivhusgasemissioner med mindst 40 %, som blev godkendt af Det Europæiske Råd i 2014 før Parisaftalens ikrafttræden. Denne lovgivningsmæssige ramme består bl.a. af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF ⁽⁵⁾, som opretter et system for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Unionen (EU ETS), Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/841 ⁽⁶⁾, som pålægger medlemsstaterne at opveje drivhusgasemissioner og -optag fra arealanvendelse, ændret arealanvendelse og skovbrug (LULUCF), og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/842 ⁽⁷⁾, som fastsætter nationale mål for reduktion af drivhusgasemissioner frem til 2030 i de sektorer, der ikke er omfattet af direktiv 2003/87/EF eller af forordning (EU) 2018/841.
- (4) Kommissionens meddelelse af 11. december 2019 om »den europæiske grønne pagt« danner et udgangspunkt for opfyldelsen af Unionens mål om klimaneutralitet senest i 2050 og målet om at opnå negative emissioner derefter som fastsat i artikel 2, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 ⁽⁸⁾ (»den europæiske klimalov«). Den europæiske grønne pagt kombinerer et omfattende sæt af gensidigt forstærkende foranstaltninger og initiativer, der sigter mod at opnå klimaneutralitet i Unionen senest i 2050, og fastlægger en ny vækststrategi, der sigter mod at omstille Unionen til et retfærdigt og velstående samfund med en moderne, ressourceeffektiv og konkurrencedygtig økonomi, hvor den økonomiske vækst er afkoblet fra ressourceanvendelsen. Den har ligeledes til formål at beskytte, bevare og øge Unionens naturkapital og beskytte borgernes sundhed og trivsel mod miljørelaterede trusler og konsekvenser. Samtidig rummer denne omstilling kønsligestillingsaspekter samt en særlig indvirkning på visse ugunstigt stillede og sårbare grupper såsom ældre, personer med handicap og personer med en racemæssig eller etnisk minoritetsbaggrund. Det skal derfor sikres, at omstillingen er retfærdig og inklusiv, og at ingen lades i stikken.
- (5) Den 16. juni 2022 vedtog Rådet en henstilling om sikring af en retfærdig omstilling til klimaneutralitet ⁽⁹⁾, hvori det fremhæver behovet for ledsageforanstaltninger og for at lægge særlig vægt på at støtte de regioner, industrier, mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder, arbejdstagere, husholdninger og forbrugere, som vil stå over for de største udfordringer. Denne henstilling tilskynder medlemsstaterne til at overveje en række foranstaltninger inden for beskæftigelse og omstillinger på arbejdsmarkedet, jobskabelse og iværksætteri, sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen, offentlige udbud, systemer for beskatning og social beskyttelse, basale tjenester og boliger samt, blandt andet med henblik på at styrke ligestillingen mellem kønnene og uddannelse.
- (6) Gennem vedtagelsen af forordning (EU) 2021/1119 har Unionen i lovgivningen fastsat et bindende mål om en klimaneutral økonomi senest i 2050, hvorved nettoemissionerne reduceres til nul senest på denne dato, og et mål om at opnå negative emissioner derefter. Ved nævnte forordning fastsættes der også et bindende EU-mål om en intern reduktion af nettodrivhusgasemissioner (emissioner efter fratrækning af optag) med mindst 55 % sammenlignet med 1990-niveauerne senest i 2030. Endvidere fastsætter den, at bidraget fra nettooptag til EU-klimamålet for 2030 skal begrænses til 225 mio. ton CO₂-ækvivalenter.

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om et system for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Unionen og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32).

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/841 af 30. maj 2018 om medtagelse af drivhusgasemissioner og -optag fra arealanvendelse, ændret arealanvendelse og skovbrug i klima- og energirammen for 2030 og om ændring af forordning (EU) nr. 525/2013 og afgørelse nr. 529/2013/EU (EUT L 156 af 19.6.2018, s. 1).

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/842 af 30. maj 2018 om bindende årlige reduktioner af drivhusgasemissioner for medlemsstaterne fra 2021 til 2030 som bidrag til klimaindsatsen med henblik på opfyldelse af forpligtelserne i Parisaftalen og om ændring af forordning (EU) nr. 525/2013 (EUT L 156 af 19.6.2018, s. 26).

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 af 30. juni 2021 om rammerne for at opnå klimaneutralitet og om ændring af forordning (EF) nr. 401/2009 og (EU) 2018/1999 (»den europæiske klimalov«) (EUT L 243 af 9.7.2021, s. 1).

⁽⁹⁾ Rådets henstilling af 16. juni 2022 om sikring af en retfærdig omstilling til klimaneutralitet (EUT C 243 af 27.6.2022, s. 35).

- (7) For at gennemføre de forpligtelser, der er fastsat i forordning (EU) 2021/1119, og Unionens bidrag i henhold til Parisaftalen bør Unionens lovgivningsmæssige ramme for at nå 2030-målet for reduktion af drivhusgasemissionerne tilpasses.
- (8) Forordning (EU) 2018/842 fastsætter medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til deres mindstebidrag for perioden fra 2021 til 2030 med henblik på opfyldelse af Unionens nuværende mål for reduktion af drivhusgasemissionerne på 30 % i 2030 i forhold til niveauet i 2005 i de sektorer, der er omfattet af nævnte forordnings artikel 2. Forordningen fastsætter også regler om fastsættelse af årlige emissionstildelinger og evaluering af medlemsstaternes fremskridt med at opnå deres minimumsbidrag.
- (9) Selv om emissionshandel også vil finde anvendelse på drivhusgasemissioner fra søtransport samt fra bygninger, vejtransport og yderligere sektorer, bør anvendelsesområdet for forordning (EU) 2018/842 fastholdes. Forordning (EU) 2018/842 bør derfor fortsat finde anvendelse på drivhusgasemissioner fra indenlandsk sejlads, men ikke fra international sejlads. Inkluderingen af kommunale affaldsforbrændingsanlæg i bilag I til direktiv 2003/87/EF, med henblik på nævnte direktivs artikel 14 og 15, bør heller ikke ændre anvendelsesområdet for forordning (EU) 2018/842. Drivhusgasemissionerne fra en medlemsstat, der er omfattet af forordning (EU) 2018/842, og som skal tages i betragtning i forbindelse med overensstemmelseskontrol, vil fortsat blive fastlagt efter afslutningen af revisioner af opgørelserne i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999 ⁽¹⁰⁾.
- (10) I overensstemmelse med IPCC's retningslinjer for nationale drivhusgasopgørelser fra 2006 indberettes CO₂-emissioner fra biomasse til energi i opgørelseskategorierne arealanvendelse, ændret arealanvendelse og skovbrug i henhold til forordning (EU) 2018/841. For at undgå dobbelttælling sættes drivhusgasemissioner fra biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler til nul med henblik på bestemmelse af drivhusgasemissioner i henhold til forordning (EU) 2018/842. For at tage hensyn til virkningerne af indirekte ændret arealanvendelse og for at fremme sådanne brændstoffers og brændslers bæredygtighed er det vigtigt, at alle medlemsstaterne gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 ⁽¹¹⁾ fuldt ud, herunder dets kriterier for bæredygtighed og drivhusgasemissionsbesparelser for sådanne brændstoffer og brændsler.
- (11) I nogle sektorer er drivhusgasemissionerne enten steget eller forblevet stabile. I sin meddelelse af 17. september 2020 om »Styrkelse af Europas klimaambitioner for 2030 — Investering i en klimaneutral fremtid til gavn for borgerne« anførte Kommissionen, at det øgede overordnede 2030-mål for reduktion af drivhusgasemissioner kun kan nås med bidrag fra alle sektorer.
- (12) I sine konklusioner af 11. december 2020 anførte Det Europæiske Råd, at det nye 2030-mål for reduktion af drivhusgasemissionerne vil blive opfyldt af medlemsstaterne i fællesskab på den mest omkostningseffektive måde, at alle medlemsstater vil deltage i denne indsats under hensyntagen til retfærdighed og solidaritet, samtidig med at ingen lades i stikken, og at det nye 2030-mål skal nås på en måde, der bevarer Unionens konkurrenceevne og tager hensyn til medlemsstaternes forskellige udgangspunkter, særlige nationale forhold og drivhusgasemissionsreduktionspotentialer, herunder for medlemsstater og øer, samt den indsats, der gøres.
- (13) For at nå det nye EU-mål for 2030 om at reducere nettodrivhusgasemissionerne med mindst 55 % sammenlignet med 1990-niveauerne vil de sektorer, der er omfattet af forordning (EU) 2018/842, skulle reducere deres drivhusgasemissioner progressivt, indtil de når – 40 % sammenlignet med 2005-niveauerne i 2030. Forordning (EU) 2018/842 bidrager også til at opfylde målsætningerne i Parisaftalen samt til Unionens mål om klimaneutralitet senest i 2050 i henhold til forordning (EU) 2021/1119, hvis opnåelse kræver konvergens mellem alle medlemsstaters indsats over tid under hensyntagen til specifikke nationale omstændigheder.

⁽¹⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999 af 11. december 2018 om forvaltning af energiunionen og klimainsatsen, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 663/2009 og (EF) nr. 715/2009, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF, 98/70/EF, 2009/31/EF, 2009/73/EF, 2010/31/EU, 2012/27/EU og 2013/30/EU, Rådets direktiv 2009/119/EF og (EU) 2015/652 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 1).

⁽¹¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 82).

- (14) De mål for reduktion af drivhusgasemissionerne for 2030, der er fastsat i forordning (EU) 2018/842, skal revideres for hver medlemsstat. Den metode, der blev anvendt til revisionen af de nationale 2030-mål for reduktion af drivhusgasemissioner, bør være den samme som den, der blev anvendt, da forordning (EU) 2018/842 blev vedtaget, hvor de nationale bidrag blev fastsat under hensyntagen til medlemsstaternes forskellige kapaciteter og muligheder for omkostningseffektivitet for at sikre en retfærdig og afbalanceret fordeling af indsatsen. Hver enkelt medlemsstats mål for reduktion af drivhusgasemissionerne i 2030 bør således fastsættes i forhold til dens drivhusgasemissioner for 2005, der er omfattet af nævnte forordning, som gennemgået i medfør af artikel 4, stk. 3, deri med undtagelse af verificerede drivhusgasemissioner fra anlæg, der var i drift i 2005, og som først blev omfattet af EU ETS efter 2005.
- (15) Som følge heraf er nye bindende nationale grænseværdier udtrykt i årlige emissionstildelinger nødvendige fra det år, hvor denne forordning træder i kraft. Disse grænser vil progressivt føre til 2030-målet for reduktion af drivhusgasemissionerne for hver medlemsstat. De årlige grænseværdier for årene forud for det år, hvor denne forordning træder i kraft, og som er fastsat i Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2020/2126 ⁽¹²⁾, fastholdes.
- (16) Covid-19-pandemien og Ruslands angrebskrig mod Ukraine indvirker på Unionens økonomi og niveauet for dens drivhusgasemissioner i et omfang, der endnu ikke kan kvantificeres fuldt ud. På den anden side udruller Unionen sin største stimuluspakke nogensinde og fremskynder omstillingen væk fra fossile brændstoffer, hvilket også har en potentiel indvirkning på drivhusgasemissionsniveauet. På grund af disse usikkerheder og andre uforudsete hændelser, som har indflydelse på drivhusgasemissionerne, er det hensigtsmæssigt at revidere emissionsdataene i 2025 og om nødvendigt ajourføre de årlige emissionstildelinger i 2025 for årene 2026 til 2030. Denne ajourføring bør baseres på en omfattende revision af de nationale opgørelser, som Kommissionen har foretaget for at bestemme de gennemsnitlige drivhusgasemissioner for hver medlemsstat i årene 2021, 2022 og 2023.
- (17) I overensstemmelse med forordning (EU) 2021/1119 bør der gives prioritet til reduktioner af direkte drivhusgasemissioner, som vil skulle suppleres med øget kulstoffjernelse for at opnå klimaneutralitet. I forordning (EU) 2021/1119 anerkendes det, at kulstofdrænen omfatter naturlige og teknologiske løsninger. Det er vigtigt at indføre en EU-ordning for certificering af sikker og permanent lagret kulstoffjernelse opnået ved hjælp af teknologiske løsninger, som giver medlemsstaterne og markedsoperatørerne klarhed med henblik på at øge en sådan kulstoffjernelse. Når en sådan certificeringsordning er i kraft, kan der foretages en analyse af opgørelsen af en sådan kulstoffjernelse i henhold til EU-retten.
- (18) For at tilskynde til tidligere handling og yderligere sikre miljømæssig integritet er det nødvendigt og hensigtsmæssigt at sænke lofterne for lån og henlæggelse af årlige emissionstildelinger for hele perioden fra 2021 til 2030. På den anden side bør medlemsstaterne være i stand til progressivt at reducere deres drivhusgasemissioner og nå deres forhøjede nationale mål for reduktion af drivhusgasemissionerne for 2030 på en omkostningseffektiv måde. I lyset af den nye og strengere årlige emissionstildeling, der kræves i henhold til denne forordning, bør de eksisterende lofter over overførsler af årlige emissionstildelinger mellem medlemsstaterne hæves. Muligheden for at overføre årlige emissionstildelinger fremmer samarbejde mellem medlemsstaterne og giver dem mulighed for at nå deres mål for reduktion af drivhusgasemissionerne på en omkostningseffektiv måde, mens den miljømæssige integritet bevares. Sådanne overførsler bør være gennemsigtige, så de udføres på en måde, der passer alle parter, herunder ved hjælp af auktionering, ved brug af mellemmand, der opererer på agenturbasis, gennem bilaterale aftaler eller ved brug af en elektronisk grænseflade, der sigter mod at lette udvekslingen af oplysninger om påtænkte overførsler og mod at nedbringe transaktionsomkostningerne.

⁽¹²⁾ Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2020/2126 af 16. december 2020 om fastsættelse af medlemsstaternes årlige emissionstildelinger for perioden 2021 til 2030 i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/842 (EUT L 426 af 17.12.2020, s. 58).

Medlemsstaterne skal allerede indberette de sammenfattede oplysninger om gennemførte overførsler i overensstemmelse med Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/1208 ⁽¹³⁾. Når Kommissionen har samlet oplysningerne, bliver disse stillet til rådighed i elektronisk form inden for tre måneder fra modtagelsen af rapporterne fra medlemsstaterne, og af dem fremgår intervallet for de priser, der er betalt pr. årlig emissionstildelingstransaktion. I de to perioder mellem offentliggørelsen af de gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i artikel 38, stk. 4, i forordning (EU) 2018/1999, og begyndelsen af kontrollen af overensstemmelsen kan medlemsstaterne den 15. i hver måned desuden underrette Kommission om gennemførte overførsler. Endvidere og med henblik på at lette udvekslingen af oplysninger om påtænkte overførsler opfordres medlemsstaterne til løbende at ajourføre de relevante oplysninger. Kommissionen samler de modtagne oplysninger og stiller dem til rådighed rettidigt og i elektronisk form. For at forbedre gennemsigtigheden bør medlemsstaterne forud for enhver faktisk overførsel underrette Udvalget for Klimaændringer, som er nedsat ved forordning (EU) 2018/1999, om deres hensigt om at foretage en overførsel af en del af deres årlige emissionstildeling for et givet år. Det er derfor hensigtsmæssigt at ændre forordning (EU) 2018/1999.

- (19) For så vidt angår visse medlemsstater er det muligt at have en begrænset annullering af emissionskvoter i EU ETS taget i betragtning med henblik på overholdelse af forordning (EU) 2018/842 (»EU ETS-fleksibilitet«). Af de medlemsstater, der er berettigede hertil, har to ikke gjort brug af EU ETS-fleksibilitet, og én har ikke gjort fuld brug af den. I lyset af det øgede ambitionsniveau, der fastsættes i nærværende forordning, bør disse medlemsstater gives ny mulighed for at gøre brug eller yderligere brug af denne fleksibilitet. Det er derfor hensigtsmæssigt at fastsætte en ny frist som gør muligt for disse medlemsstater til at underrette Kommissionen om en hensigt om at gøre brug eller yderligere brug af denne fleksibilitet. Grundet den særlige opbygning af Maltas økonomi ligger denne medlemsstats nationale mål for reduktion af drivhusgasemissionerne, som er baseret på BNP pr. indbygger, desuden væsentligt over dens omkostningseffektive reduktionspotentiale. Det er derfor hensigtsmæssigt at øge Maltas adgang til denne fleksibilitet, uden at det går ud over Unionens mål for reduktion af drivhusgasemissionerne for 2030.
- (20) Ud over EU ETS-fleksibilitet er det muligt at tage en begrænset mængde nettooptag og nettoemissioner fra LULUCF i betragtning med henblik på medlemsstaternes overholdelse af forordning (EU) 2018/842 (»LULUCF-fleksibilitet«). For at sikre, at der træffes tilstrækkelige modvirkningsforanstaltninger frem til 2030, er det hensigtsmæssigt at begrænse anvendelsen af LULUCF-fleksibilitet ved at opdele anvendelsen af LULUCF-fleksibilitet i to særskilte tidsperioder, der hver er underlagt en grænse svarende til halvdelen af den maksimale mængde nettooptag, der er fastsat i bilag III til forordning (EU) 2018/842. Det er også hensigtsmæssigt at bringe titlen på dette bilag i overensstemmelse med forordning (EU) 2018/841 efter ændringen heraf ved Kommissionens delegerede forordning (EU) 2021/268 ⁽¹⁴⁾. Som følge heraf er der ikke længere behov for, at forordning (EU) 2018/842 tillægger Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter med henblik på at ændre titlen på dennes bilag III. Artikel 7, stk. 2, i forordning (EU) 2018/842 bør derfor udgå.
- (21) Hvis Kommissionen finder, at en medlemsstat ikke gør tilstrækkelige fremskridt med at opfylde sine årlige emissionsniveauer i henhold til forordning (EU) 2018/842, bør mekanismerne for korrigerende foranstaltninger i henhold til nævnte forordning styrkes for at muliggøre en hurtig og effektiv indsats. Det er derfor hensigtsmæssigt at revidere de krav, der gælder for korrigerende handlingsplaner, som medlemsstaterne skal forelægge Kommissionen, hvis de ikke gør tilstrækkelige fremskridt.
- (22) Unionen og medlemsstaterne er parter i De Forenede Nationers Økonomiske Kommission for Europas konvention om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet ⁽¹⁵⁾ (»Århuskonventionen«). Offentlig kontrol og adgang til klage og domstolsprøvelse er væsentlige elementer i Unionens demokratiske værdier og redskaber til at varetage retsstatsprincippet.

⁽¹³⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/1208 af 7. august 2020 om struktur, format, indsendelse og revision af oplysninger, som medlemsstaterne rapporterer i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999, og om ophævelse af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 749/2014 (EUT L 278 af 26.8.2020, s. 1).

⁽¹⁴⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2021/268 af 28. oktober 2020 om ændring af bilag IV til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/841 for så vidt angår de skovreferenceniveauer, som medlemsstaterne skal anvende i perioden 2021-2025 (EUT L 60 af 22.2.2021, s. 21).

⁽¹⁵⁾ EUT L 124 af 17.5.2005, s. 4.

- (23) Unionens klimaindsats bør gøre brug af den nyeste videnskab. Rådgivning fra Det Europæiske Videnskabelige Rådgivende Organ om Klimaændringer, der er oprettet i henhold til artikel 10a i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 401/2009 ⁽¹⁶⁾, bør derfor tages i betragtning i forbindelse med forordning (EU) 2018/842.
- (24) I betragtning af indførelsen af en styrket overholdelsesordning i forordning (EU) 2018/841 fra 2026 er det hensigtsmæssigt at afskaffe fratæknningen af de drivhusgasemissioner, der genereres af hver medlemsstat i perioden fra 2026 til 2030 i LULUCF-sektoren ud over deres optag. Artikel 9, stk. 2, i forordning (EU) 2018/842 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (25) Det er hensigtsmæssigt, at revisionen af forordning (EU) 2018/842 i 2024 tager hensyn til Unionens mål for reduktion af drivhusgasemissioner i henhold til forordning (EU) 2021/1119, Unionens forpligtelse til at nå målene i Parisaftalen og eventuelle relevante forpligtelser, der følger af UNFCCC-partskonferencerne. Denne revision bør desuden omfatte en vej til reduktion af drivhusgasemissioner, som er forenelig med det bindende mål om klimaneutralitet i Unionen senest i 2050 i henhold til forordning (EU) 2021/1119.
- (26) Ikke-CO₂-drivhusgasemissioner såsom metan, dinitrogenoxid og fluorholdige gasser tegner sig for over 20 % af Unionens drivhusgasemissioner. Ikke-CO₂-drivhusgasemissioner er omfattet af forordning (EU) 2018/842 og vil derfor nødvendigvis være en del af de foranstaltninger, som medlemsstaterne vil indføre for at nå deres øgede 2030-mål for reduktion af drivhusgasemissioner i henhold til nærværende forordning. Senest den 30. juni 2023 skal medlemsstaterne forelægge Kommissionen et udkast til ajourføring af deres integrerede nationale energi- og klimaplaner. Kommissionen vil udstede retningslinjer i denne henseende, herunder for at tilskynde medlemsstaterne til at fremlægge mål og politikker for reduktion af methanemissioner. Medlemsstaterne skal ligeledes vurdere, om deres strategiske planer under den fælles landbrugspolitik bør revideres for at afspejle det øgede ambitionsniveau i forordning (EU) 2018/842, der er indført ved ændringerne heraf gennem nærværende forordning. Kommissionen vil medtage oplysninger om de resultater, der er opnået ved kombination af Unionens og medlemsstaternes indsats vedrørende ikke-CO₂-drivhusgasemissioner, i de årlige rapporter i henhold til artikel 29, stk. 5, i forordning (EU) 2018/1999. Kommissionen skal også vurdere udkast til integrerede nationale energi- og klimaplaner og kan udstede henstillinger til medlemsstater, som ikke gør tilstrækkelige fremskridt. Kommissionen vil i forbindelse med revisionen af forordning (EU) 2018/841 vurdere de nuværende tendenser og fremtidige fremskrivninger af drivhusgasemissioner fra landbruget samt reguleringsmæssige valgmuligheder for at sikre, at de er forenelige med målet om at opnå langsigtede reduktioner af drivhusgasemissionerne i alle økonomiens sektorer i overensstemmelse med Unionens mål om klimaneutralitet og Unionens mellemliggende klimamål, der er fastsat i forordning (EU) 2021/1119. I forbindelse med revisionen af forordning (EU) 2018/842 vil Kommissionen vurdere, hvordan alle sektorer, som er omfattet af nævnte forordning, bidrager til reduktionen af drivhusgasemissioner, herunder navnlig den reduktion, der er opnået med hensyn til ikke-CO₂-drivhusgasemissioner, også i andre sektorer end landbruget.
- (27) Målene for denne forordning, nemlig i lyset af forordning (EU) 2021/1119 at justere forpligtelserne for medlemsstaterne med hensyn til deres mindstebidrag for perioden fra 2021 til 2030 med henblik på opfyldelse af Unionens mål om at reducere sine drivhusgasemissioner og med henblik på at bidrage til at nå målsætningerne i Parisaftalen, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af deres omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går nærværende forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (28) Forordning (EU) 2018/842 og (EU) 2018/1999 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

⁽¹⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 401/2009 af 23. april 2009 om Det Europæiske Miljøagentur og Det Europæiske Miljøoplysnings- og Miljøovervågningsnet (EUT L 126 af 21.5.2009, s. 13).

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Ændringer af forordning (EU) 2018/842

I forordning (EU) 2018/842 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 1 affattes således:

»Artikel 1

Genstand

Denne forordning fastsætter forpligtelser for medlemsstaterne med hensyn til deres mindstebidrag for perioden fra 2021 til 2030 med henblik på opfyldelse af Unionens mål om i 2030 at reducere sine drivhusgasemissioner i de sektorer, der er omfattet af denne forordnings artikel 2, med 40 % i forhold til niveauet i 2005. Den bidrager til det langsigtede mål om klimaneutralitet i Unionen senest i 2050 med henblik på at opnå negative emissioner derefter. Den bidrager derved til at nå målene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 (*) (»den europæiske klimalov«) og Parisaftalen. Nærværende forordning fastsætter også regler om fastsættelse af årlige emissionstildelinger og evaluering af medlemsstaternes fremskridt med hensyn til opnåelsen af deres minimumsbidrag.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 af 30. juni 2021 om rammerne for at opnå klimaneutralitet og om ændring af forordning (EF) nr. 401/2009 og (EU) 2018/1999 (»den europæiske klimalov«) (EUT L 243 af 9.7.2021, s. 1).«

2) Artikel 2, stk. 1, affattes således:

»1. Denne forordning finder anvendelse på drivhusgasemissioner fra IPCC-kildekategorierne energi, industriprocesser og produktanvendelse, landbrug og affald som fastsat i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999 (*), bortset fra drivhusgasemissioner fra de aktiviteter, der er opført i bilag I til direktiv 2003/87/EF, og som ikke er aktiviteten »søtransport« og aktiviteter udelukkende opført deri med henblik på nævnte direktivs artikel 14 og 15.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999 af 11. december 2018 om forvaltning af energiunionen og klimaindsatsen, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 663/2009 og (EF) nr. 715/2009, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF, 98/70/EF, 2009/31/EF, 2009/73/EF, 2010/31/EU, 2012/27/EU og 2013/30/EU, Rådets direktiv 2009/119/EF og (EU) 2015/652 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 1).«

3) Artikel 4 ændres således:

a) Stk. 1-4 affattes således:

»1. Hver enkelt medlemsstat skal i 2030 begrænse sine drivhusgasemissioner med mindst den procentsats, der for den pågældende medlemsstat er fastsat i kolonne 2 i bilag I i forhold til sine drivhusgasemissioner i 2005 som fastsat i henhold til denne artikels stk. 3.

2. Med forbehold af de fleksibilitetsmuligheder, der er fastsat i denne forordnings artikel 5, 6 og 7, og af tilpasningen i henhold til denne forordnings artikel 10, stk. 2, og under hensyntagen til eventuelle nedsættelser som følge af anvendelsen af artikel 7 i beslutning nr. 406/2009/EF skal hver medlemsstat sikre, at dens drivhusgasemissioner:

a) i årene 2021 og 2022 ikke overstiger det loft, der er defineret ved et lineært forløb, som tager sit udgangspunkt i gennemsnittet af denne medlemsstats drivhusgasemissioner i 2016, 2017 og 2018 som fastsat i henhold til nærværende artikels stk. 3 og slutter i 2030 ved det loft, der for den pågældende medlemsstat er fastsat i kolonne 1 i bilag I til denne forordning; en medlemsstats lineære forløb begynder enten fem tolvte dele inde i tidsrummet fra 2019 til 2020 eller i 2020, alt efter hvad der resulterer i en lavere årlig emissionstildeling til den pågældende medlemsstat

- b) i årene 2023, 2024 og 2025 ikke overstiger det loft, der er defineret ved et lineært forløb, som tager sit udgangspunkt i 2022 ved den årlige emissionstildeling for den pågældende medlemsstat som fastsat i henhold til nærværende artikels stk. 3 for det pågældende år og slutter i 2030 ved det loft, der for den pågældende medlemsstat er fastsat i kolonne 2 i bilag I til denne forordning
- c) i årene 2026 til 2030 ikke overstiger det loft, der er defineret ved et lineært forløb, som tager sit udgangspunkt i gennemsnittet af denne medlemsstats drivhusgasemissioner i 2021, 2022 og 2023, som den pågældende medlemsstat har forelagt i henhold til artikel 26 i forordning (EU) 2018/1999 og i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 3, og slutter i 2030 ved det loft, der for den pågældende medlemsstat er fastsat i kolonne 2 i bilag I til nærværende forordning; en medlemsstats lineære forløb begynder ni tolvte dele inde i tidsrummet fra 2023 til 2024.

3. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter de årlige emissionstildelinger for hver medlemsstat for årene fra 2021 til 2030 i ton CO₂-ækvivalenter i overensstemmelse med de lineære forløb, der er fastsat i denne artikels stk. 2.

For årene 2021 og 2022 fastsætter Kommissionen de årlige emissionstildelinger på grundlag af en omfattende gennemgang af de seneste nationale opgørelser for årene 2005, 2016, 2017 og 2018, som medlemsstaterne har indgivet i henhold til artikel 7 i forordning (EU) nr. 525/2013, og angiver værdien for hver enkelt medlemsstats drivhusgasemissioner i 2005, der anvendes til at fastsætte disse årlige emissionstildelinger.

For årene 2023, 2024 og 2025 fastsætter Kommissionen de årlige emissionstildelinger på grundlag af værdien for hver enkelt medlemsstats drivhusgasemissioner i 2005 som angivet i medfør af dette stykkes andet afsnit og af de reviderede værdier af de nationale opgørelser for årene 2016, 2017 og 2018, jf. nævnte andet afsnit.

For årene 2026 til 2030 fastsætter Kommissionen de årlige emissionstildelinger på grundlag af værdien for hver enkelt medlemsstats drivhusgasemissioner i 2005 som angivet i medfør af dette stykkes andet afsnit og af en omfattende gennemgang af de seneste nationale opgørelser for årene 2021, 2022 og 2023, som medlemsstaterne har indgivet i henhold til artikel 26 i forordning (EU) 2018/1999.

4. De i stk. 3 omhandlede gennemførelsesretsakter skal på grundlag af de procentsatser, som medlemsstaterne indberetter i henhold til artikel 6, stk. 3, 3a og 3b, også angive de samlede mængder, der kan tages i betragtning med henblik på en medlemsstats overholdelse i henhold til artikel 9 mellem 2021 og 2030. Hvis summen af alle medlemsstaters samlede mængder overstiger den samlede fælles mængde på 100 millioner, reduceres hver enkelt medlemsstats samlede mængde pro rata, således at den samlede fælles mængde ikke overstiges.«

b) Følgende stykke tilføjes:

»6. Når medlemsstaterne træffer foranstaltninger for at begrænse drivhusgasemissionerne i henhold til stk. 1 og 2, tager de hensyn til behovet for at sikre en retfærdig og socialt rimelig omstilling for alle. Kommissionen kan udstede retningslinjer for at støtte medlemsstaterne i denne henseende.«

4) I artikel 5 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. For årene 2021-2025 kan en medlemsstat låne en mængde på op til 7,5 % af sin årlige emissionstildeling for det efterfølgende år.«

b) Stk. 3 og 4 affattes således:

»3. En medlemsstat, hvis drivhusgasemissioner for et givet år under hensyntagen til anvendelsen af fleksibilitetsmulighederne i henhold til denne artikel og artikel 6 ligger under medlemsstatens årlige emissionstildeling for det pågældende år, kan:

a) for året 2021 henlægge den overskydende del af sin årlige emissionstildeling i en størrelsesorden på op til 75 % af sin årlige emissionstildeling for 2021 til de efterfølgende år frem til 2030, og

- b) for årene 2022-2029 henlægge den overskydende del af sin årlige emissionstildeling i en størrelsesorden på op til 25 % af sine årlige emissionstildelinger frem til det pågældende år til de efterfølgende år frem til 2030.
4. En medlemsstat kan overføre op til 10 % af sin årlige emissionstildeling i et givet år til andre medlemsstater for årene 2021-2025 og op til 15 % for årene 2026-2030. Den modtagende medlemsstat kan anvende den pågældende mængde med henblik på overholdelse i henhold til artikel 9 for det givne år eller for efterfølgende år frem til 2030.«
- c) Følgende stykke indsættes:
- »5a. Inden der foretages nogen overførsel af årlige emissionstildelinger i henhold til stk. 4 og 5, underretter medlemsstaten i elektronisk form Udvalget for Klimaændringer, som er nedsat ved forordning (EU) 2018/1999, om sin hensigt om at overføre en del af sin årlige emissionstildeling for et givet år.«
- d) Stk. 6 affattes således:
- »6. Medlemsstaterne bør anvende indtægterne eller en tilsvarende økonomisk værdi fra overførsler af årlige emissionstildelinger i henhold til stk. 4 og 5 til at håndtere klimaændringer i Unionen eller i tredjelande. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om eventuelle tiltag, der træffes i henhold til nærværende stykke, og offentliggør disse oplysninger i en lettilgængelig form.«
- 5) Artikel 6 ændres således:
- a) Stk. 3, andet afsnit, affattes således:
- »De medlemsstater, der er opført i bilag II, kan beslutte at revidere den procentdel, der er givet underretning om, én gang i 2024 og én gang i 2027. I så fald underretter den pågældende medlemsstat Kommissionen herom senest den 31. december 2024 henholdsvis senest den 31. december 2027.«
- b) Følgende stykker indsættes:
- »3a. Malta underretter senest den 31. december 2023 Kommissionen, hvis landet har til hensigt at gøre brug af den begrænsede annullering af EU ETS-kvoter, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, op til den procentdel, der er anført i bilag II, for hvert år i perioden fra 2025 til 2030 med henblik på dets overholdelse i henhold til artikel 9.
- 3b. Uanset stk. 3 underretter de medlemsstater, der er opført i bilag II, som ikke senest den 31. december 2019 har underrettet Kommissionen om en hensigt om at gøre brug eller fuld brug af den begrænsede annullering af EU ETS-kvoter, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, senest den 31. december 2023 Kommissionen om deres hensigt om at gøre brug eller yderligere brug af denne begrænsede annullering af EU ETS-kvoter op til den procentdel, der er anført i bilag II, for hvert år i perioden fra 2025 til 2030 for hver berørt medlemsstat med henblik på dens overholdelse i henhold til artikel 9.«
- c) Stk. 4 og 5 affattes således:
- »4. På en medlemsstats anmodning skal den centrale administrator, der er udpeget i henhold til artikel 20, stk. 1, i direktiv 2003/87/EF (»den centrale administrator«), tage hensyn til en mængde op til den samlede mængde som fastsat i henhold til denne forordnings artikel 4, stk. 4, med henblik på den pågældende medlemsstats overholdelse i henhold til denne forordnings artikel 9. En tiendedel af den samlede EU ETS-kvotemængde, der er fastsat i henhold til denne forordnings artikel 4, stk. 4, annulleres i henhold til artikel 12, stk. 4, i direktiv 2003/87/EF for hvert år fra 2021-2030 for den pågældende medlemsstat. En sjettedel af den samlede EU ETS-kvotemængde, der er fastsat i henhold til denne forordnings artikel 4, stk. 4, annulleres i henhold til artikel 12, stk. 4, i direktiv 2003/87/EF for hvert år fra 2025-2030 for medlemsstater, der har underrettet Kommissionen i henhold til nærværende artikels stk. 3a og 3b.
5. Hvis en medlemsstat i overensstemmelse med stk. 3 har underrettet Kommissionen om sin beslutning om at revidere den tidligere indberettede procentdel, annulleres en tilsvarende mindre eller større mængde EU ETS-kvoter for den pågældende medlemsstat for henholdsvis hvert år fra 2026 til 2030 eller fra 2028 til 2030.«
- 6) I artikel 7 foretages følgende ændringer:
- a) Overskriften affattes således:
- »Yderligere anvendelse af nettooptag fra LULUCF«.

b) Stk. 1 ændres således:

i) Indledningen affattes således:

»1. I det omfang en medlemsstats drivhusgasemissioner overstiger dens årlige emissionstildelinger for et givet år, herunder eventuelle henlagte årlige emissionstildelinger, jf. denne forordnings artikel 5, stk. 3, kan en mængde op til summen af de samlede nettooptag og de samlede nettoemissioner fra de kombinerede arealopgørelseskategorier, der er omfattet af forordning (EU) 2018/841, tages i betragtning med henblik på overholdelse i henhold til nærværende forordnings artikel 9 for det pågældende år, forudsat at:«.

ii) Litra a) affattes således:

»a) den kumulative mængde, der tages i betragtning for den pågældende medlemsstat for årene 2021 til 2025, ikke overstiger halvdelen af den maksimale mængde samlede nettooptag, der for den pågældende medlemsstat er fastsat i nærværende forordnings bilag III

aa) den kumulative mængde, der tages i betragtning for den pågældende medlemsstat for årene 2026 til 2030, ikke overstiger halvdelen af den maksimale mængde samlede nettooptag, der for den pågældende medlemsstat er fastsat i nærværende forordnings bilag III«.

c) Stk. 2 udgår.

7) Artikel 8 affattes således:

»Artikel 8

Korrigerende foranstaltninger

1. Hvis Kommissionen i sin årlige vurdering i henhold til artikel 29 i forordning (EU) 2018/1999 og under hensyntagen til den påtænkte anvendelse af de fleksibilitetsmuligheder, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 5, 6 og 7, finder, at en medlemsstat ikke gør tilstrækkelige fremskridt med at opfylde forpligtelserne i nærværende forordnings artikel 4, skal den pågældende medlemsstat inden for tre måneder forelægge Kommissionen en korrigerende handlingsplan, der omfatter:

- a) en detaljeret redegørelse for, hvorfor den pågældende medlemsstat ikke gør tilstrækkelige fremskridt med at opfylde disse forpligtelser
- b) en vurdering af, hvordan EU-finansiering har støttet den pågældende medlemsstats bestræbelser på at opfylde disse forpligtelser, og af, hvordan den agter at anvende en sådan finansiering til at gøre fremskridt med at opfylde dem
- c) yderligere foranstaltninger, der supplerer den pågældende medlemsstats integrerede nationale energi- og klimaplan i henhold til forordning (EU) 2018/1999 eller styrker dens gennemførelse, og som den skal gennemføre for at opfylde disse forpligtelser gennem nationale politikker og foranstaltninger og gennemførelse af Unionens tiltag, ledsaget af en udførlig vurdering, der underbygges af kvantitative data, hvis sådanne foreligger, af de planlagte reduktioner af drivhusgasemissionerne som følge af disse foranstaltninger
- d) en stram tidsplan for gennemførelsen af sådanne foranstaltninger, som gør det muligt at foretage en vurdering af de årlige fremskridt med gennemførelsen.

Hvis en medlemsstat har oprettet et nationalt klimarådgivningsorgan, kan den søge rådgivning hos dette for at identificere de nødvendige foranstaltninger, der er omhandlet i første afsnit, litra c).

2. I overensstemmelse med sit årlige arbejdsprogram bistår Det Europæiske Miljøagentur Kommissionen i arbejdet med at vurdere alle sådanne korrigerende handlingsplaner.

3. Kommissionen kan afgive en udtalelse om holdbarheden af de korrigerende handlingsplaner, der er forelagt i overensstemmelse med stk. 1, og skal i så fald gøre det senest fire måneder efter modtagelsen af disse planer. Den berørte medlemsstat skal tage nøje hensyn til Kommissionens udtalelse og kan revidere sin korrigerende handlingsplan i overensstemmelse hermed. Hvis den berørte medlemsstat ikke følger Kommissionens udtalelse eller en væsentlig del deraf, skal denne medlemsstat give Kommissionen en begrundelse.

4. Hver medlemsstat offentliggør sin korrigerende handlingsplan, jf. stk. 1, og enhver begrundelse, jf. stk. 3. Kommissionen offentliggør sin udtalelse, jf. stk. 3.«

8) Artikel 9, stk. 2, affattes således:

»2. Hvis en medlemsstats drivhusgasemissioner i perioden fra 2021 til 2025 som omhandlet i artikel 4 i forordning (EU) 2018/841 overstiger optaget som fastsat i overensstemmelse med nævnte forordnings artikel 12, nedsætter den centrale administrator medlemsstatens årlige emissionstildelinger med en mængde svarende til disse overskydende drivhusgasemissioner i ton CO₂-ækvivalenter for de pågældende år.«

9) Artikel 15 affattes således:

»Artikel 15

Revision

1. Denne forordning tages op til revision under hensyntagen til bl.a. udviklingen i de nationale forhold, måden, hvorpå alle sektorer i økonomien bidrager til reduktionen af drivhusgasemissioner, den internationale udvikling og bestræbelserne på at nå de langsigtede målsætninger i Parisaftalen og i forordning (EU) 2021/1119.

2. Senest seks måneder efter hver global statusopgørelse, jf. Parisaftalens artikel 14, aflægger Kommissionen rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af denne forordning, herunder balancen mellem udbud af og efterspørgsel efter årlige emissionstildelinger, samt om egnetheden af de nationale mål for reduktion af drivhusgasemissioner i bilag I til denne forordning for så vidt angår deres bidrag til Unionens klimamål i henhold til forordning (EU) 2021/1119 og til målene i Parisaftalen. Denne rapport skal navnlig indeholde en vurdering af behovet for supplerende EU-politikker og -foranstaltninger med henblik på Unionens og dens medlemsstaters nødvendige reduktioner af drivhusgasemissioner inden for en ramme for perioden efter 2030. Den skal også omfatte en vurdering af en vej til reduktion af de drivhusgasemissioner, der er omfattet af nærværende forordning, og som er forenelig med målet om klimaneutralitet senest i 2050, under hensyntagen til det fremskrevne vejledende EU-drivhusgasbudget, der er omhandlet i artikel 4, stk. 4, i forordning (EU) 2021/1119, samt betydningen af at fremme både retfærdighed og solidaritet blandt medlemsstaterne og omkostningseffektivitet i forbindelse med opfyldelsen af dette mål. Denne rapport kan, hvis det er relevant, ledsages af lovgivningsmæssige forslag.

Den i første afsnit omhandlede rapport skal tage hensyn til medlemsstaternes langsigtede strategier, som er udarbejdet og forelagt i henhold til artikel 15, stk. 1, i forordning (EU) 2018/1999, og den vurdering heraf, som Kommissionen har foretaget i henhold til nævnte forordnings artikel 15, stk. 9.«

10) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 15a

Videnskabelig rådgivning

Det Europæiske Videnskabelige Rådgivende Organ om Klimaændringer, der er oprettet i henhold til artikel 10a i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 401/2009 (*), (»det rådgivende organ«) kan på eget initiativ yde videnskabelig rådgivning eller udsende rapporter om Unionens foranstaltninger, klimamål, årlige emissionsniveauer og fleksibilitetsmuligheder i henhold til nærværende forordning. Kommissionen tager hensyn til det rådgivende organs relevante rådgivning og rapporter, navnlig for så vidt angår fremtidige foranstaltninger, som tager sigte på yderligere reduktioner af drivhusgasemissionerne i de sektorer, der er omfattet af nærværende forordning.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 401/2009 af 23. april 2009 om Det Europæiske Miljøagentur og Det Europæiske Miljøoplysnings- og Miljøovervågningsnet (EUT L 126 af 21.5.2009, s. 13).«

11) Bilag I, II og III ændres som angivet i bilaget til denne forordning.

Artikel 2

Ændringer af forordning (EU) 2018/1999

I forordning (EU) 2018/1999 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 26, stk. 3, affattes således:

»3. Fra 2023 skal medlemsstaterne opføre og aflægge rapport til Kommissionen om de endelige data i drivhusgasopgørelsen senest den 15. marts hvert år (år X) og foreløbige data i drivhusgasopgørelsen senest den 15. januar hvert år, herunder om de drivhusgasser og opgørelsesoplysninger, der er anført i bilag V. Rapporten om de endelige data i drivhusgasopgørelsen skal også indeholde en fyldestgørende og ajourført national opgørelsesrapport. Senest tre måneder efter modtagelsen af rapporterne stiller Kommissionen de oplysninger, der er omhandlet i bilag V, del 1, første afsnit, litra n), til rådighed i elektronisk form for det i artikel 44, stk. 1, litra a), omhandlede Udvalg for Klimaændringer.«

2) Bilag V, del 1, første afsnit, litra n), affattes således:

»n) oplysninger om:

- i) medlemsstatens intentioner om at gøre brug af de fleksible bestemmelser omhandlet i artikel 5, stk. 4 og 5, i forordning (EU) 2018/842, herunder, hvor det er muligt, oplysninger vedrørende mængder, type af overførsel og anslået prisinterval
- ii) brugen af indtægter i henhold til artikel 5, stk. 6, i forordning (EU) 2018/842
- iii) medlemsstatens intentioner om at gøre brug af den fleksible bestemmelse omhandlet i artikel 7, stk. 1, i forordning (EU) 2018/842.«

Artikel 3

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 19. april 2023.

På Europa-Parlamentets vegne

R. METSOLA

Formand

På Rådets vegne

J. ROSWALL

Formand

BILAG

I bilag I, II og III til forordning (EU) 2018/842 foretages følgende ændringer:

1) Bilag I affattes således:

»BILAG I

MEDLEMSSTATERNES REDUKTIONER AF DRIVHUSGASEMISSIONER I HENHOLD TIL ARTIKEL 4, STK. 1

	Medlemsstaternes reduktioner af drivhusgasemissioner i 2030 i forhold til niveauerne i 2005 som fastsat i overensstemmelse med artikel 4, stk. 3	
	Kolonne 1	Kolonne 2
Belgien	– 35 %	– 47 %
Bulgarien	– 0 %	– 10 %
Tjekkiet	– 14 %	– 26 %
Danmark	– 39 %	– 50 %
Tyskland	– 38 %	– 50 %
Estland	– 13 %	– 24 %
Irland	– 30 %	– 42 %
Grækenland	– 16 %	– 22,7 %
Spanien	– 26 %	– 37,7 %
Frankrig	– 37 %	– 47,5 %
Kroatien	– 7 %	– 16,7 %
Italien	– 33 %	– 43,7 %
Cypern	– 24 %	– 32 %
Letland	– 6 %	– 17 %
Litauen	– 9 %	– 21 %
Luxembourg	– 40 %	– 50 %
Ungarn	– 7 %	– 18,7 %
Malta	– 19 %	– 19 %
Nederlandene	– 36 %	– 48 %
Østrig	– 36 %	– 48 %
Polen	– 7 %	– 17,7 %
Portugal	– 17 %	– 28,7 %
Rumænien	– 2 %	– 12,7 %
Slovenien	– 15 %	– 27 %
Slovakiet	– 12 %	– 22,7 %
Finland	– 39 %	– 50 %
Sverige	– 40 %	– 50 %«

2) I bilag II affattes oplysningerne om Malta således:

»Malta	7 %«.
--------	-------

3) Bilag III ændres således:

a) Titlen på bilag III affattes således:

»SAMLET NETTOOPTAG FRA DE AREALKATEGORIER, SOM ER OMFATTET AF FORORDNING (EU) 2018/841, OG SOM MEDLEMSSTATERNE I HENHOLD TIL ARTIKEL 7, STK. 1, LITRA a) OG aa), I NÆRVÆRENDE FORORDNING KAN TAGE I BETRAGTNING MED HENBLIK PÅ OVERHOLDELSE I PERIODEN 2021 til 2030«.

b) Oplysningerne om Det Forenede Kongerige udgår.

c) I sidste række i tabellen erstattes »280« af »262,2«.
